

Anno domini MMIX

Så sitter man då här igen, tämligen julstinn kring buken och med ett behagligt "glöggsus i kupan" för att tänka tillbaka på 2009 års begivenheter. Det är alltså dags för den traditionella Klintenbergska årskrönikan. En krönika som numer måste betraktas som en relativt etablerad tradition då vi ända sedan 2002 besvärat våra nära och kära med detta blygsamma tidsdokument. För dig som vill friska upp minnet påminner jag om att alla krönikor från och med 2003 finns bevarade och tillgängliga på klintenberg.net. Tradition eller ej tvingas jag ändå konstatera att det blir allt svårare att skriva krönikan. Detta eftersom jag sedan 2008 lägger ut det mesta av familjens göranden och havanden på vår hemsida. Det mesta som ska rapporteras är ofta helt enkelt redan rapporterat. Trots detta ska jag försöka mig på en kortfattad sammanfattning. Mycket har hänt under det gångna året men det är utan tvekan två företeelser som mer än annat kommit att prägla vårt 2009, nämligen högvakt och Melodikryss.

Ja, jag vet det är uttjatat till leda men det är inte möjligt att sammanfatta 2009 utan att något dryfta dessa spörsmål. Som alla säkert redan känner till har Ellen ägnat större delen av 2009 med att vakta konungen, hans familj och palats. Det har i sanningen varit med stor stolthet som Eva och jag vid flera tillfällen fått möjlighet att bevittna den beridna högvakten på Stockholmslott. Alla som är tveksamma till monarkin borde ta en sommarhelg i Stockholm och bevittna hur busslast efter busslast med utländska turister angör slottsbacken och hur sedan tusentals människor tålmodigt trängs i väntan på att få ta del denna fantastiska ceremoni. När sedan alla dragoner i klanderfria uniformer och med gnistrande pickelhuvor till toner av pukor och trumpeter äntrar borggården på

sina ståtliga hästar, ja då står man där och bara myser. Stolt som en tupp över att folk kommer från hela världen till lilla Sverige för att vara med om denna tradition som i obruten följd pågått i över 500 år!

Sverker Klintenberg

Storgatan 14a

261 31 Landskrona

Telefon:

+46 (0)418-33 33 17

+46 (0)418-33 33 24

Mobiltelefon:

+46 (0)736-20 49 25

Sverker@klintenberg.net

www.klintenberg.net

Ellen lär finnas med i tusentals fotoalbum världen över, ingen japan eller amerikan åker från Stockholm utan att ha låtit sig fotograferats tillsammans med en livdragon! Nu har Ellen muckat och oavsett om hennes militära karriär är slut eller ej är jag helt säker på att hon gett sig själv och oss ett "upplevelseår" att minnas med glädje och stolthet hela livet. Tack för det Ellen!

Efter muck hade Ellen och pojkvännen Robert lite svårt att som de säger, "acklimatisera sig till det civila mörkret". En veckas semester på Rhodos hjälpe dem dock lite på traven och nu är de så pass tillvanda med det civila livet att saknaden efter att stå timtal i stram givakt på ett nattpass utanför slottet, sova i bivack i tio gradig kyla, eller ägna all ledig tid åt persedel- och vapenvård inte känns allt för betungande. Tar vi bara en dag i taget ska det säkert bli goda civilister av såväl Ellen som Robert vad det lider!

Tilda Vilda började året i stor stil med att åka och hälsa på moster Malin och morbror Krille i Los Angeles. Där var hon i drygt två veckor och hann med massor av upplevelser i såväl USA som Mexico. Hon har också passat på att ta "grundenten". Numera är familjen inte representerad i någon grundskola över huvud taget, då även minstingen Tilda har börjat gymnasiet. Hon valde att gå på Cybergymnasiet i Malmö och vad vi erfar fungerar det väl även om

det är en bit att pendla. Sommaren tillbringade Tilda med att stötta "alla musikfestivaler i hela Sverige" med sin närvaro. Det har naturligtvis inte varit utan en viss oro som vi släppt iväg henne på dylika arrangemang men det hela tycks ändå ha avlöpt förhållandevis väl och avtecknar inga andra komplikationer än en tidvis ganska udda klädstil som Tilda dock bär upp med den äran.

Kuriöst i sammanhanget var då Tilda ringde hem till far under pågående Sweden Rock Festival och följande samtal utspelade sig:

- Pappa, vi har blivit bestulna!
- Aj då, det var ju förärgligt. Vad har ni förlorat?
- Det mesta, mat, kläder, allt, men jag har plånboken och mobilen kvar!
- Ja, men det var ju i alla fall bra och börjar det regna kan du ju alltid gå in i tältet om du har dåligt med kläder kvar.
- Njaa, de har liksom stulit tältet också...!!!

Jag försäkrar att det kändes skönt när hon slutligen kom hem igen, hel och hållen!

Publicerad 12 juni 2009 kl. 15:35

TEXTFÖRSTÖRINGEN SPONSRAS AV: smarteyes

Tipsa en vän Skriv ut

Landskronatjej redo för landets största utvecklingsmessa för unga

Ung företagsam Landskronatjej blev uttagen till landets största utvecklingsmessa för unga företagare i Örebro. Agnes Klintenber siktat högt efter lokal säljframgång med turban.

LANDSKRONA. En turban i frotté med resår för att enkelt torka håret efter ett bad eller dusch blev i praktiken Agnes Klintenbergs entrébiljett till Emax, landets största evenemang för unga entreprenörer, som startar på söndag med avslutning på torsdag i nästa vecka.

— Turbanen, som vi utvecklade och tillverkade i en fabrikslokal i

17-åriga Agnes Klintenber åker på söndag till Örebro för att delta i landets största utvecklingsmessa för Unga företagare.

Agnes har inte frekventerat rockfestivaler i någon större utsträckning. Däremot har hon kryssat runt en hel del på olika evenemang för ungt entreprenörs- och ledarskap. I somras blev hon uttagen till en utbildningsvecka kallad Emax där Sveriges 200 främsta unga entreprenörer samlades för att stifta bekantskap med näringslivet. Under hösten har hon också deltagit i Ryla, Rotary Youth Liedership Awards. Det hela började egentligen med det numera välkända UF-företaget (ung företagsamhet) Turban UF, som saluförde

chicka handduksturbaner att packa in håret i efter dusch. Succén var ett faktum och tjejerna sålde hundratals turbaner till såväl frisörer som till privatpersoner.

Som ni säker förstår ser vi inte till Agnes så mycket här hemma. Har hon en stund ledig någon gång tillbringar hon den ofta och gärna med pojkvännen Adam. Men vi passar ändå på att njuta av Agnes sällskap då och då genom att gå till 261 Café & Bar där Agnes jobbar kvällar och helger som servitris. Hur hon hinner med allt är en gåta. Dock har hon och pojkvännen unnat sig lite lyx då de i somras stack i väg till Kreta för en veckas lugn och ro med sol och salta bad.

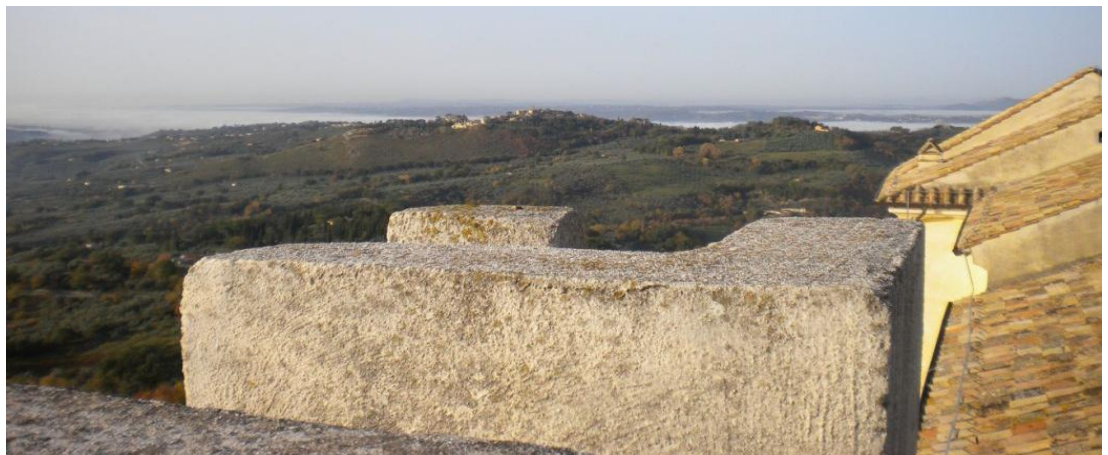
I 20 års tid har barnens intressen samt väl och ve stått i centrum i Evas och mitt liv. Det har varit härliga år och en fantastisk nåd att få se barnen växa upp från "Pilutta-dej-stadiet" i Madickenklänning och stråhatt till de världsvana unga damer de är idag.

Med vuxna barn får man plötsligt mycket mer tid för varandra. Var tid i livet har sin tjusning och även om barnfamiljsåren varit fantastiska så njuter Eva och jag av vår nyvunna frihet och ystra likt kalvar på grönbete hittar vi på mängder av upptåg för att förgylla den numer ganska barnlösa vardagen. Det känns nästan litegrann som när vi möttes en gång för närmare trettio år sedan! Förutom våra små avstickare till den kungliga

huvudstaden var 2009 års höjdpunkt resan till Italien och årets olivskörd.

Bror D.G och Malin tog emot oss med sin sedvanliga och helt fantastiska gästfrihet och vi fick underbara dagar i så väl olivlunden som bland Roms stenar och ruiner. Vårt lilla härbärge var det heller inget större fel på då vi hyrde rum på det gamla 1400-talsslottet Castel san Pietro helt nära D.G och Malins olivgård. Hur ofta har man rum med egen utsiktsplattform på taket, från vilken man kunde njuta av 360 graders utsikt över Tiberns undersköna dalgång?

Melodikrysset har också, som ingressen antyder varit ett genomgående inslag i vårt 2009. Varje lördag sitter Eva, Totte och jag (ja det vill säga Totte ligger vid våra fötter och verkar allmänt ointresserad) som klistrade framför radioapparaten och löser Eldemans klurigheter tillsammans med vårt "pensionärscommunity" (som barnen kallar det, samtidigt som de himlar med ögonen) på vår hemsida. Eva sitter föresten inte bara klistrad vid Melodikrysset hon har som så många andra fastnat för Internetföreteelsen Facebook. Många timmar kan hon sitta framför sin dator och kommunicera med nya och gamla vänner, spela spel eller bara läsa och kommentera vad andra har för sig. Jag har också skaffat ett konto på Facebook, men mest för att hålla kontakten med Eva. Inte så sällan händer det att jag sitter vid min dator på tredje våning och chattar med Eva som sitter vid sin dator på första våning. Ja, säg vad gjorde man utan modern kommunikationsteknik?

Ingen Klintonbergs krönika är komplett utan att också nämna något om utvecklingen i staden. 2009 har varit ett gynnsamt år för Landskrona. Trots att en del stora bostadsprojekt har fått bromsas upp en aning på grund av krisen så händer det ändå mycket. Centrumhandeln i vår stad har blivit utsedd till årets "handelsraket" i Skåne. Klättring mot toppen i näringslivsrankingen fortsätter också mer hög fart. Stora projekt som det nya resecentrumet vid Skeppsbron har avslutats och andra stora projekt som byggandet av ett handelscenter vid södra infarten har startats. Arbetet med den danska logistikjättens DSV:s stora terminalbyggnad som jag skrev om förra året har påbörjats och de arkeologiska utgrävningarna på denna historiskt viktiga mark pågår för fullt.

Under snart fem års tid har Totte och jag tagit vår dagliga morgonpromenad i våra kvarter i södra centrum. Vi går alltid Storgatan ned mot Skeppsbron, följt av promenad längs kajen. Där noterar vi dagens angöringar innan vi viker av på Hamngatan, för att slutligen ta södra Långgatan, förbi Sofia-Albertina och hem igen. När vi som vanligt tog denna morgonpromenad här om dagen slog det mig att under dessa fem år har det inte gått en enda dag utan att vi har kunnat följa något intressant byggnadsprojekt. Under 2009 har det mest varit byggandet av Skeppsbroterminalen och reoveringen av det magnifika 1800-talshuset på Kungsgatan/Södra Långgatan som fångat vårt intresse. När dessa projekt nu är mer eller mindre färdigställda trodde kanske Totte och jag att vi skulle bli utan underhållning på våra promenader, men icke. Nu har man startat det ganska stora projektet med att bygga fritidsbåtmarina i den inre hamnbassängen. De gamla och trasiga kajerna har rivits till förmån för byggnation av ett elegant trädäck mellan Nyhamnsbrygga och Kassakroken. Går nu detta något kontroversiella projekt som det ska dröjer det inte länge innan vi har en Klaffbro för gång- och cykeltrafik mellan Jönsaplan och Nyhamn och hamnen full av fritidsbåtar. Ja, ja hur det än går med det så kan vi bara konstatera att det är fantastiskt spännande att bo i en stad som trots sin litenhet hela tiden utvecklas i en, vad de flesta Landskronabor tycker är positiv riktning.

Därmed vill jag som vanligt avsluta 2009 års krönika på samma sätt som alla andra års krönikor. Det vill säga med ett litet visdomsord. Denna gång är det den amerikanske författaren och nobelpristagaren Pearl Buck som får sörja för att krönikan avslutas på ett tänkvärdt sätt. Det påminner om att ta vara på vardagens små glädjeämnen. Det är de som tillsammans utgör livet!

"Många människor försummar den lilla lyckan medan de förgäves väntar på den stora."

Därmed vill Eva, Ellen, Agnes, Tilda och för all del Totte och jag själv (och katterna förstås) önska er alla ett riktigt gott nytt 2010!

P.S

Besök gärna www.klintonberg.net då och då om du är intresserad av vad som händer oss och Landskrona i allmänhet, och besök hemsidan på lördagar mellan 10 och 11 om du är intresserad av att hjälpa till med Melodikrysset! Naturligtvis är ni också alla välkomna att besöka oss IRL (in real life) om ni har vägarna förbi!

D.S